

Skjold-klasse MTB – 10 milliarder på skraphaugen?

De seneste ukene har konklusjonene fra Forsvarspolitisk utvalg og Forsvarsstudie 07 vært presentert og kommentert fra forskjellig hold både i aviser og i TV/radio.

Begge de to nevnte studiene beskriver, på en god måte, Norges sikkerhetspolitiske utfordringer i årene fremover. Disse utfordringene vil være å finne i havområdene, spesielt utenfor vår nordlige landsdel, og knyttet til de enorme ressursene som befinner seg der. Ressurser som definitivt danner grunnlaget for vårt lands økonomi. Det er ikke vanskelig å slutte seg til en slik problembeskrivelse som åpenbart er riktig.

Det er først når løsningen på utfordringene blir presentert at man sperrer opp øynene og forgjeves søker etter logikk. Løsningen er nemlig å bygge ned Marinen. Nærmere bestemt ved å skrote seks Skjold-klasse MTBer som er under bygging i Mandal. Fartøyer som er bygget nettopp for å løse de utfordringer man innser man står overfor og som i realiteten har kostet norske skattebetalere minst 10 milliarder kroner. Tallet 10 milliarder kroner er nemlig den summen forsvarets minst har investert i MTB-prosjektet siden 1996 og omfatter modernisering av Hauk-klasse MTB-er, levetidsforlengelse av Penguin-missilene, bygging av Skjold-forseriefartøy, bygging av Skjold-klasse fartøyene, anskaffelse av SATCOM til Skjold-klassen og utvikling og anskaffelse av nytt sjømålsmissil (NSM).

Dette betyr i klartekst at våre politikere, etter å ha investert minst 10 milliarder kroner i videreutvikling av MTB-våpenet de siste 10 årene, nå har fått seg forelagt et forslag om å nedlegge hele våpenet fordi nasjonen etter sigende ikke har råd til å dekke de årlige driftskostnadene på ca 200 millioner kroner, et beløp som tilsvarer 0,6 % av hele dagens forsvarsbudsjett.

Man kan være fristet til å ta i bruk sterke uttrykk for å beskrive det meningsløse i et slikt forslag, men jeg skal avstå fra det. La meg heller uttrykke en klar forventning om at våre politikere fremdeles er seg sitt ansvar bevisst og treffer den eneste mulige avgjørelsen i denne saken, nemlig å videreføre de nybygde Skjold-klasse MTBene som del av Sjøforsvaret.

Imidlertid, sikker kan man ikke være.

La oss bare håpe politikerne selv husker sine egne argumenter. Da beslutningen om å bygge Skjold-klassen ble tatt av Stortinget i oktober 2003 argumenterte daværende leder av Forsvarskomiteen, Marit Nybakk (A) som følger i Stortinget;

”I dag er Sjøforsvarets fartøystruktur viktigere enn noensinne. Kystovervåkingen skal foregå fra mobile enheter. Her vil de nye MTB-ene med helt unik ny teknologi bli våre flaggskip. Fartøyene er like anvendbare til støtte for spesialoperasjoner som til å beskytte olje- og gassinstallasjonene langs kysten og til havs. Vi har om og om igjen understreket at Forsvaret trenger ro, stabilitet og forutsigbarhet basert på det endelige strukturvedtaket fra 19. juni 2002. Vi skal ikke ha omkamp, slik forsvarssjefen og hans nærmeste synes å ønske. Forsvarskomiteen begynner faktisk å bli lei av stadige forsøk på omkamper og torpedering av politiske vedtak. Utspill mot MTB-ene fra et par sentrale offiserer må tolkes som manglende tillit til Stortinget og den sikkerhetspolitiske tenkningen som flertallsvedtak her gir uttrykk for.”

Ja, kjære politikere og kjære Arbeiderparti, jeg er enig – Forsvaret trenger ro, stabilitet og forutsigbarhet.

Vi trenger ikke omkamper eller torpederinger av tidligere politiske vedtak som Marit Nybakk så treffende beskrev det i 2003.

Det vi trenger er en god, balansert Marine hvor Skjold-klassen selvsagt har sin naturlige plass.

Åsmund Andersen
President i Sjømilitære Samfund